

Sygnatura akt I Ns 310/15

POSTANOWIENIE

Konin, dnia 05-04-2017 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

PrzewodniczącySSR Magdalena Bartłomiejczak

Protokolantst. sekr. sąd. Teresa Konieczka

po rozpoznaniu w dniu 22-03-2017 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. W. (1)

przy udziale R. W.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. oddalić wniosek o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym wnioskodawczyni M. W. (1) i uczestnika R. W.;

II. dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni M. W. (1) i uczestnika R. W. w ten sposób, że:

1. uczestnikowi R. W. przyznać prawo własności:

a) zabudowanej nieruchomości gruntowej położonej w R. oznaczonej numerem (...) o powierzchni 0,1253 ha, dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...),

b) dwóch zamrażarek skrzyniowej – M.i szufladowej – B.,

c) lodówki B.,

d) pralki S.,

e) płyty gazowej oraz piekarnika elektrycznego marki M.,

f) pochłaniacza oparów,

g) ławy,

h) mebli sypialnianych,

i) dwóch komód,

j) szafy odzieżowej trzydrzwiowej,

k) materaca i 2 poduszek z merynosa,

l) kuchenki mikrofalowej L.,

m) kompletu garnków metalowych oraz trzech garnków emaliowanych,

- n) robota kuchennego Z.,
- o) kompletu sztućców G.,
- p) miksera Z.,
- q) serwisu do kawy na 6 osób,
- r) serwisu obiadowego na 12 osób produkcji W.,
- s) kompletu naczyń szklanych koloru zielono-niebiesko-pomarańczowego,
- t) serwisu obiadowego na 6 osób z arcorocu,
- u) motocykla K. o numerze rejestracyjnym (...),
- v) elektrycznej maszynki do krojenia chleba,
- w) opiekacza (...);

2.wnioskodawczyni M. W. (1) przyznać prawo własności:

- a) kołdry antyalergiczej z merynosa,
- b) koca wełnianego koloru brązowego.

III. tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym zasądzić od uczestnika R. W. na rzecz wnioskodawczyni M. W. (1) dopłatę w kwocie 145.524,50 zł (sto czterdzieści pięć tysięcy pięćset dwadzieścia cztery złote pięćdziesiąt groszy).

IV. należność zasądzoną tytułem dopłaty w punkcie III postanowienia rozłożyć na pięć równych rat w kwotach po 29.104,90 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy sto cztery złote dziewięćdziesiąt groszy) płatnych w odstępach półrocznych, przy czym pierwsza rata płatna w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się postanowienia, a kolejne w terminach:

- 7 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia,
- 13 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia,
- 19 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia,
- 25 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia,

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, przy czym ostatnia rata płatna wraz z ewentualnymi odsetkami;

IV. wartość przedmiotu postępowania ustalić na kwotę 291.769 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden tysięcy siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych);

V. kosztami postępowania obciążyć wnioskodawczynię i uczestnika w zakresie przez nich poniesionym;

VI. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążyć po połowie wnioskodawczynię M. W. (1) i uczestnika R. W. i z tego tytułu nakazać pobrać od wnioskodawczyni i uczestnika na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwoty po 991,06 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych sześć groszy).

SSR Magdalena Bartłomiejczak

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. W. (1) wystąpiła z wnioskiem o podział majątku wspólnego jej i uczestnika R. W. i ustalenie, że w skład majątku wchodziła nieruchomości położona w R. przy ul. (...), ruchomości w postaci sprzętu AGD, meblowania oraz pojazdów mechanicznych oraz środki pieniężne nabyte w wyniku sprzedaży w 2014 r. samochodu osobowego marki O. (...) w wysokości 2.100 zł i przyznanie ww. składników uczestnikowi ze spłatą na rzecz wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni wniosła o obciążenie uczestnika kosztami postępowania i zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni zwrotu poniesionych kosztów sądowych.

Uczestnik w odpowiedzi na wniosek przyznał, że w skład majątku wspólnego wchodzi wskazane w wniosku ruchomości, nieruchomości i środki pieniężne, jednak zakwestionował podaną we wniosku wartość tych przedmiotów. Uczestnik wniósł o ustalenie nierównych udziałów wnioskodawczyni i uczestnika postępowania w majątku wspólnym stron w 1/4 części dla wnioskodawczyni i 3/4 części dla uczestnika. Uczestnik przystał na przyznanie mu składników majątku wspólnego ze spłatą na rzecz wnioskodawczyni. Uzasadniając wniosek o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym uczestnik podniósł, że wnioskodawczyni praktycznie przez cały okres czasu trwania małżeństwa nie pracowała i była to jej samodzielna decyzja, z którą uczestnik się nie zgadzał. Uczestnik podał, że wielokrotnie prosił wnioskodawczynię, by podjęła pracę. Uczestnik podniósł również, że wnioskodawczyni mimo iż nie pracowała nie zajmowała się gospodarstwem domowym, nie odbierała nawet dziecka z przedszkola.

Sąd ustalił, co następuje:

M. P. zawarła związek małżeński z R. W. w dniu 25 września 1999 r. (bezsporne)

Małżeństwo uczestników zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia 6 maja 2014 r., wydanym w sprawie I C 873/13. Wyrok uprawomocnił się w dniu 28 maja 2014 r.

(dowód: odpis wyroku SO w K.w sprawie I C 873/13)

W małżeństwie uczestników obowiązywała ustawowa wspólność majątkowa.

(bezsporne)

W dniu (...) urodził się syn uczestników S..

(bezsporne)

Małżonkowie po ślubie zamieszkali w domu rodziców uczestnika w R. i do 2001 r. pozostawali na ich wyłącznym utrzymaniu, w początkowym okresie małżeństwa uczestnicy uczyli się.

(bezsporne)

W dniu 15 listopada 1999 r. rodzice uczestnika M. i Z.W.darowali uczestnikom do wspólności ustawowej niezabudowaną działkę gruntu położoną w R. oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,13 ha.

(dowód: umowa darowizny k. 49-51v)

Darowana uczestnikom nieruchomość oznaczona jest obecnie numerem geodezyjnym (...) i ma powierzchnię 0,1253 ha. Dla nieruchomości tej Sąd Rejonowy w K.prowadzi księgę wieczystą (...). W księdze wieczystej ujawnione jest prawo służebności mieszkania przysługujące A. B..

(dowód: odpis księgi wieczystej k. 39-41, wypis i wyrys k.44)

Decyzją z dnia 30 grudnia 1999 r. Starosta (...) wydał uczestnikom pozwolenie na budowę domu jednorodzinnego na darowanej nieruchomości.

(dowód: decyzja nr (...))

Uczestnicy podjęli decyzję o budowie domu za namową rodziców uczestnika. Na sporządzenie dokumentacji technicznej budowy uczestnicy przeznaczili pieniądze, które dostali w ramach prezentów ślubnych. Prace przy budowie wykonywał nieodpłatnie ojciec uczestnika M. W. (2) i jego znajomi: I. S., J. K. i J. M. oraz sam uczestnik.

(dowód: zeznania świadka I. S. k. 204v-205, E. M. k. 205-206v, M. W. (2) k. 206v-208, K. D. k. 185v-186, J. G. k. 186-186v, J. K. k. 219-220, J. M. k. 220)

Materiały budowlane kupowane były za pieniądze pochodzące od rodziców uczestnika oraz z dochodów uczestników. Kwotę 10.000 zł dołożyli również rodzice wnioskodawcy. Łącznie koszt budowy domu uczestników wyniósł ok. 90.000 -100.000zł.

(dowód: zeznania świadka M. W. (2) k. 206v-208, E. M. k. 205-206v, K. D. k. 185v-186, J. G. k. 186-186v, Z. W. (2) k. 208-209v)

Budowa trwała 4 lata licząc od wiosny 2000 r. Uczestnicy wprowadzili się do domu, kiedy wykończony był parter.

(bezsporne)

W czasie trwania małżeństwa uczestnicy zakupili też samochód osobowy marki O. (...), który został zbyty przez uczestnika w dniu 16 stycznia 2014 r. za kwotę 2.100 zł

(dowód: umowa sprzedaży k. 32)

Uczestnicy posiadali wyposażenie domowe w postaci miksera, malaksera, zestawu obiadowego na 6 osób, które otrzymali w prezentach ślubnych, pieca elektrycznego, okapu i telewizora, które na raty dla uczestników zakupiła babcia wnioskodawcy, mebli kuchennych, które zakupił ojciec wnioskodawcy, dwóch kanapotapeczanów, dwóch foteli, ławy, mebli sypialnianych, dwóch komód, szafy odzieżowej, kompletu w postaci materaca i 2 poduszek, czajnika, garnków metalowych i emaliowanych, odkurzacza, żelazka, serwisu kawowego na 6 osób, sztuków na 12 osób, naczyń, serwisu obiadowego, maszyny do krojenia chleba, opiekacza, lodówki, kołdry i koca. Od ojca uczestnika uczestnicy otrzymali dwie zamrażarki, pralkę, stół i krzesła. Drobne wyposażenie domowe w postaci firanek, ścierek, ręczników kupiła uczestnikom matka uczestnika.

(dowód: zeznania wnioskodawcy k.225-226v k. 134-135 w zw. z ak.225, zeznania świadków E. M. k. 205-206v, zeznania M. W. (2) k. 206v-208, Z. W. (2) k. 207v-209v, zeznania uczestnika k. 226v-227v)

W czasie trwania wspólności zakupiony został również motocykl K..

(bezsporne)

Ruchomości pozostały w posiadaniu uczestnika, wnioskodawcy zabrała wyłącznie koc i kołdrę.

(dowód: zeznania wnioskodawcy k. 225-226v)

Po ustaniu wspólności uczestnik wyrzucił dwa kanapotapeczany, dwa fotele, odkurzacza Z., żelazko.

(bezsporne)

Wnioskodawcy cierpi na padaczkę, ataki choroby zdarzają się z różną częstotliwością, czasem nawet 2-3 razy w miesiącu. Fakt ten znany był uczestnikowi przed zawarciem małżeństwa. (bezsporne)

Wnioskodawczynie i uczestnik wspólnie dbali o dom i dziecko. Wnioskodawczynie, kiedy nie pracowała zajmowała się pracami domowymi, uczestnik, kiedy wracał z pracy również przejmował część obowiązków domowych. Syn uczestników był odprowadzany i przyprowadzany z przedszkola przez uczestników lub matkę uczestnika. Czasem synem uczestników zajmowała się matka uczestnika. Matka i siostra uczestnika pomagały uczestnikom po urodzeniu się syna.

(dowód: zeznania K. D. k. 185v-186, J. G. k. 186-186v, E. M. k. 205-206v, E. K. k. 218v-219, zeznania wnioskodawczynie k. 225-226v, zeznania uczestnika k. 226v-227v)

Relacje wnioskodawczynie z mieszkającymi w pobliżu teściami były poprawne, pogorszyły się ok. 4 lata przed rozstaniem się uczestników i od tamtej pory teściowie wnioskodawczynie nie przychodzili do domu uczestników.

(dowód: zeznania wnioskodawczynie k. 225-226v)

W roku 2002 r. wnioskodawczynie ze względu na swoją chorobę starała się o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy, jednak decyzją z dnia 19 marca 2002 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił jej renty, uznając, że jest zdolna do pracy.

(dowód: decyzja k. 178)

Kiedy syn uczestników został jako czterolatek zapisany do przedszkola wnioskodawczynie była namawiana do podjęcia pracy zawodowej. Pracowała przez krótki czas jako opiekunka do dziecka oraz w sklepie (...).

(dowód: zeznania M. W. (2) k. 206v-208, zeznania Z. W. (2) k. 208-209v)

Wnioskodawczynie próbowała uzyskać prawo jazdy, jednak nie udało jej się to.

(dowód: zeznania K. D. k. 185v-186)

W okresie od 19 października 2005 r. do 4 listopada 2005 r. wnioskodawczynie wykonywała prace w ramach umowy zlecenia w PHU (...).

(dowód: rachunek k. 159)

Od 23 maja 2006 r. do 22 listopada 2006 r. wnioskodawczynie odbyła przygotowanie zawodowe w firmie (...) w G., otrzymując stypendium w wysokości zasiłku dla bezrobotnych. Następnie od 23 listopada 2006 r. do 30 kwietnia 2007 r. wnioskodawczynie w tym przedsiębiorstwie (sklep (...)) pracowała na podstawie umowy o pracę.

(dowód: zaświadczenie k. 176, świadectwo pracy k. 164)

W okresie od maja 2007 r. do sierpnia 2007 r. wnioskodawczynie wykonywała prace w ramach umowy zlecenia na rzecz firmy PHU (...).

(dowód: rachunki k. 160-163, umowy k. 154-159)

Od 7 listopada 2007 r. do 12 lipca 2008 r. M. W. (1) pracowała w(...) sp. j.

(dowód: świadectwo pracy k. 165)

W okresie od 18 lipca 2008 r. do 17 lutego 2010 r. wnioskodawczynie pracowała jako sprzedawca w stacji paliw.

(dowód: świadectwo pracy k. 168)

W okresie od 9 marca 2010 r. do 8 września 2010 r. M. W. (1) otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych.

W marcu i kwietniu 2012 r. wnioskodawczynie pracowała w Niemczech.

(dowód: dokumenty k. 169-173)

Od 11 grudnia 2012 r. do 11 maja 2013 r. wnioskodawczynie pracowała w Grupie (...) sp. z o.o. sp.k.

(dowód: świadectwo pracy k. 174)

W ramach umowy zlecenia wnioskodawczynie pracowała też w salonie (...)

(dowód: zeznania wnioskodawczynie, rachunek k. 153.)

Wnioskodawczynie pracowała również w szklarniach pod K., jednak podczas pracy tam zemdląła, a potem z niej zrezygnowała.

(dowód: zeznania U. P. k. 186v-187v, E. K. k. 218v-219)

Po rozstaniu się stron wnioskodawczynie od 1 grudnia 2013 r. pracowała w Firmie Handlowo-Usługowej (...) w M..

(dowód: umowa o pracę k. 175)

Wnioskodawczynie miała problemy z dojazdami do pracy, nie posiadała bowiem prawa jazdy, a członkowie rodziny uczestnika i sam uczestnik nie mogli bądź nie chcieli udzielać jej pomocy w tym zakresie.

(dowód: zeznania K. D. k. 185v-186, J. G. k. 186-186v, U. P. k. 186v-187v, H. P. k. 187v-188v)

Uczestnik od 2001 r. pracował w (...)Szpitalu (...)w K.. Uczestnik pracował w systemie zmianowym po 12 godzin, nadto uczestnik pracował też na dyżurach. Uczestnik miał stałe wynagrodzenie i wynosiło ono ok. 1.800 zł

(bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków, uczestników dokumenty oraz opinie biegłych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. D., ponieważ cechował je obiektywizm, były one również zgodne z zeznaniami J. G., U. P. i H. P..

Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania U. P., J. G. i H. P., albowiem były one zbieżne ze sobą i zgodne z zeznaniami wnioskodawczynie, a częściowo również uczestnika.

Przymiotu wiarygodności Sąd udzielił również zeznaniom świadka I. S., które okazały się zbieżne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Jako częściowo wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków E. M. – siostry uczestnika, M. W. (2) – ojca uczestnika i Z. W. (2) – matki uczestnika. Sąd nie dał im wiary w zakresie, w jakim świadkowie podali, że wnioskodawczynie nie wykonywała żadnych prac domowych oraz, że nadużywała alkoholu. Zeznania te były odosobnione jeśli chodzi o nadużywanie alkoholu i nacechowane subiektywnymi negatywnymi uczuciami świadków do wnioskodawczynie, nadto świadkowie mimo iż twierdzili, że wnioskodawczynie nadużywa alkoholu, nie wskazywali na okoliczność, że uczestnik z powodu spożycia alkoholu pozbawiony był na pewien okres prawa jazdy. W ocenie Sądu świadczy to o stronniczości ww. świadków. Jeśli chodzi o zeznania świadków dotyczących prowadzenia domu uczestników to zeznania te są sprzeczne z zeznaniami samego uczestnika, w których podał on, że kiedy był w pracy praniem, sprzątaniami gotowaniem zajmowała się wnioskodawczynie oraz, że w pracach domowych nikt im nie pomagał. Sąd nie dał również wiary zeznaniom Z. W. (2) w części, w której podała, że wnioskodawczynie została zwolniona z pracy w P. w T. ze względu na romans, ponieważ ze świadectwa pracy złożonego przez wnioskodawczynię wynika, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu z powodu upływu okresu, na jaki była zawarta. Nadto zeznania te były sprzeczne z zeznaniami

K. D., U. P., H. P.. W pozostałym zakresie zeznania ww. świadków były zgodne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. K., albowiem były spójne i logiczne, a nadto zbieżne z zeznaniami wnioskodawczynie.

Wiarygodne okazały się zeznania świadka J. K., Sąd jednak w minimalnym stopniu wykorzystał je do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, ponieważ świadek nie posiadał uzyskanych osobiście informacji o funkcjonowaniu małżeństwa uczestników, wszelkie zaś wiadomości czerpał z relacji rodziców uczestnika i świadka T. Z., zatem zeznania te w tym zakresie miały nikłą moc dowodową. Podobne rozważania należy odnieść do zeznań świadka T. Z., która swoją wiedzę czerpała z rozmów z matką uczestnika, skonfliktowaną z wnioskodawczynią, a od pewnego momentu, jak zeznaje świadek nie miała wstępu do jej domu. Osobiste obserwacje świadka dotyczyły tylko tego, że uczestnik dzwonił do swojej matki w obecności świadka, aby zapytać o sposób gotowania potraw. Nadto zeznania te nawet zasłyszane okazały się sprzeczne z zeznaniami samego uczestnika. Z kolei informacje przekazywane przez świadka, a dotyczące pochodzenia samochodu uczestników, zakupu motocykla były błędne i nie znalazły potwierdzenia w żadnym dowodzie.

W pełni wiarygodne, aczkolwiek w niewielkim stopniu przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie okazały się zeznania J. M., które korespondowały z zeznaniami rodziców i siostry uczestnika, I. S. oraz samego uczestnika.

Zeznaniom wnioskodawczynie Sąd dał wiarę jedynie częściowo. Sąd odmówił im wiary w części, w której wnioskodawczynie podała, że pieniędzy otrzymanych w ramach prezentów ślubnych wystarczyło na dokumentację techniczną budowanego domu oraz zakup materiałów budowlanych na fundamenty oraz cegły i cementu. Zeznań tych nie potwierdza żaden dowód, a uczestnik temu zaprzeczył. Sąd nie dał również wiary zeznaniom wnioskodawczynie, że za każdym razem sama odbierała syna z przedszkola, ponieważ zeznania te stoją w sprzeczności z zeznaniami rodziców i siostry uczestnika w części, w której Sąd uznał je za wiarygodne oraz z zeznaniami samego uczestnika. W pozostałym zakresie zeznania wnioskodawczynie były wiarygodne, ponieważ korelowały z zeznaniami świadków oraz uczestnika.

Częściowo wiarygodne okazały się również zeznania uczestnika. Sąd odmówił im wiary w części, w której uczestnik podał, że wnioskodawczynie nie miała chęci podjąć pracy, ponieważ ze złożonych przez wnioskodawczynię dokumentów wynika, że wielokrotnie podejmowała pracę na różnych stanowiskach. Sąd odmówił również wiary zeznaniom uczestnika w części, w której podał, że prawo jazdy za jazdę po użyciu alkoholu utracił nie w czasie trwania małżeństwa, a przed jego zawarciem, ponieważ z informacji Starostwa (...)w K. wynika, że miał zatrzymane prawo jazdy w okresie od 19 maja 2012 r. do 19 listopada 2012 r. W pozostałym zakresie zeznania uczestnika Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków oraz samej wnioskodawczynie.

Dokumenty na podstawie, których poczyniono ustalenia faktyczne nie budziły, w ocenie Sądu, wątpliwości co do autentyczności jak i wiarygodności, a co istotne nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron.

Za w pełni przydatną i wiarygodną Sąd uznał opinię biegłej J. L., albowiem sporządzona została fachowo i rzetelnie, zawiera jasne i kategoryczne wnioski, które zostały przez biegłą bogato uzasadnione. Na rozprawie biegłą wyjaśniła, jakimi kryteriami kierowała się, wybierając metodę szacowania nieruchomości oraz dobierając nieruchomości do porównań. W opinii biegłą uwzględniła wszelkie okoliczności wpływające na wartość nieruchomości, dokonując porównań cen nieruchomości już sprzedanych z nieruchomością wycenianą. Zastrzeżenia do opinii biegłą rozwiła podczas przesłuchania na rozprawie. Biegłą rzeczowo i zrozumiale wyjaśniła, w jaki sposób ustaliła rynkową wartość nieruchomości i na jakich opierała się przesłankach. W ocenie Sądu jak już wyżej wspomniano opinia biegłej nie zawierała błędów, niejasności, nie była też sprzeczna wewnętrznie ani z żadną inną opinią.

Za w pełni przydatną i wiarygodną Sąd uznał opinię biegłego A. K., albowiem została ona sporządzona fachowo i rzetelnie, jest jasna i zrozumiała a jej konkluzje są kategoryczne. Biegły podczas przesłuchania na rozprawie podał,

w jaki sposób ustalał wartość poszczególnych ruchomości, jakie okoliczności bierze pod uwagę wyceniając okazane lub opisane przedmioty.

Sąd zważył, co następuje:

Problematyka podziału majątku wspólnego, nie jest uregulowana w sposób samodzielny. W myśl art. 46 krio do podziału majątku, który był objęty wspólnością ustawową stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku. Z kolei art. 1035 kc przewiduje odpowiednie stosowanie przepisów o współwłasności w częściach ułamkowych, to jest z art. 210 i nast. kc. Natomiast w treści art. 567 § 1 kpc ustawodawca zawarł odesłanie do art. 680 – 689 kpc, a te z kolei – do przepisów o postępowaniu w sprawach o zniesienie współwłasności, w szczególności art. 618 §§ 2 i 3 kpc.

Podział majątku wspólnego obejmuje przedmioty majątkowe stanowiące składniki tegoż majątku w chwili ustania wspólności ustawowej oraz istniejące w chwili dokonywania podziału (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 1979 r., III CRN 137/79, OSNCP 1980/2/33).

W postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd ustala samodzielnie skład tej masy majątkowej (art. 684 kpc w zw. z art. 567 § 1 kpc) oraz jej wartość. Od tego ustalenia zależy określenie wartości udziałów małżonków oraz wartość ewentualnych spłat czy dopłat.

Należy podkreślić, że skład majątku wspólnego ustala się biorąc przede wszystkim pod uwagę treść oświadczeń samych zainteresowanych oraz przedstawione przez nich dowody. Tylko w wypadku sprzeczności Sąd jest obowiązany dążyć do ich usunięcia. W żadnym jednak razie nie jest uprawniony ani zobowiązany do prowadzenia dochodzenia w celu ustalenia, czy i jaki istnieje inny wspólny majątek (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 1968 r., III Cr 97/67, OSNCP 19681/169).

W niniejszej sprawie skład majątku wspólnego uczestników okazał się niesporny. Najważniejszym składnikiem majątku wspólnego była nieruchomość położona w R. oznaczona numerem (...) o powierzchni 0,1233 ha, dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...). Jej wartość Sąd ustalił w oparciu o opinię J. L. na kwotę 280.535 zł. Sąd uwzględnił jako okoliczność obniżającą wartość nieruchomości – wartość służebności osobistej obciążającej nieruchomość, według jej stanu z chwili dokonywania wyceny.

Nadto w skład majątku wspólnego wchodziły ruchomości, które istniały w dacie ustania wspólności majątkowej i których wartość ustalono na podstawie pisemnej opinii biegłego A. K. z modyfikacjami wynikającymi z przesłuchania biegłego na rozprawie na kwotę 9.134 zł

Elementem majątku wspólnego była również kwota 2.100 zł pochodząca ze sprzedaży wspólnego samochodu stron, która nastąpiła już po ustaniu wspólności majątkowej i którą uczestnik rozporządził bez udziału wnioskodawczyni. Po stronie uczestnika Sąd rozliczył też wartość ruchomości istniejących w dacie ustania wspólności, których uczestnik wyzbył się już po ustaniu wspólności (dwa kanapotapeczany, czajnik, dwa fotele, odkurzacz i żelazko)

Sporna natomiast była w niniejszej sprawie kwestia przyczynienia się uczestników do powstania majątku wspólnego. Uczestnik wniosł bowiem o ustalenie, że jego udział w przyczynieniu się do powstania majątku wspólnego to $\frac{3}{4}$ a udział uczestniczki to $\frac{1}{4}$, z kolei wnioskodawczyni wniosła o ustalenie, że udziały małżonków w majątku wspólnym były równe.

Stosownie do treści art. 43 kro oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Rozstrzygając o nierównym przyczynieniu się do powstania majątku wspólnego, należy przede wszystkim należy zauważyć, iż w małżeństwie prawidłowo funkcjonującym usprawiedliwione są równe udziały w majątku wspólnym,

mimo że małżonkowie przyczyniali się do jego powstania w różnym stopniu. Opiera się ono bowiem na więzach osobistych i gospodarczych między małżonkami oraz na obowiązku wzajemnej pomocy

Ukształtowana na przestrzeni lat judykatura (postanowienie z dnia 26 listopada 1973 r., III CRN 227/73, OSNC 1974/11/189) potwierdza, że artykuł 43 § 2 kro może mieć zastosowanie nie w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynia się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Przy ustalaniu nierównych udziałów zgodnie z treścią art. 43 § 1 kro wchodzi w grę dwie przesłanki, a mianowicie: ważne powody oraz przyczynienie się małżonków do powstania majątku wspólnego w różnym stopniu. Ważnym powodem odstąpienia od zasady równych udziałów może być w szczególności naganne postępowanie małżonka, który swoim zachowaniem, zaniedbując swe obowiązki wobec rodziny, nie przyczynia się do powstania majątku wspólnego, a nawet w inny sposób szkodzi rodzinie. Przesłankę „ważnych powodów” można łączyć z zasadami współżycia społecznego w tym znaczeniu, że otrzymanie przez jedno z małżonków korzyści z tej części majątku wspólnego, do której powstania ono się nie przyczyniło, pozostawałoby w sprzeczności z tymi zasadami.

W niniejszej sprawie nie zostało obalone domniemanie istnienia równych udziałów, uczestnik nie wykazał, że wnioskodawczyni w sposób rażący lub uporczywie, mimo posiadanych sił oraz możliwości zarobkowych, nie przyczyniała się odpowiednio do tych możliwości do powstania majątku wspólnego. Uczestnik uzasadniał swe roszczenie wskazując, że wnioskodawczyni przez prawie cały okres małżeństwa pozostawała bez pracy. Rozstrzygając tę kwestię, przede wszystkim należało zauważyć, że w chwili zawarcia małżeństwa wnioskodawczyni była już w zaawansowanej ciąży, a następnie nie podejmowała pracy zarobkowej ponieważ wychowywała dziecko i zajmowała się domem.

Potem zaś wnioskodawczyni miała się różnych zajęć, które miały przynosić dochód. Zatrudniła się w szklarni, przez krótki czas pracowała jako opiekunka do dziecka, pracowała też w sklepie przy promocjach. Następnie była na stażu i została zatrudniona w P.. Później wnioskodawczyni podejmowała zatrudnienie wielokrotnie, miała jednak kłopoty z dojazdem do miejsc zatrudnienia, nie posiadała bowiem prawa jazdy. Łącznie od 2004 roku do 2013 r. do chwili faktycznego rozstania się stron wnioskodawczyni pracowała przez okres ok. 5 lat.

Nadto nie można pomijać faktu, że wnioskodawczyni cierpi na poważną chorobę, w której ataki są niespodziewane i mogą się zdarzać z różną częstotliwością, przyczynianie się zaś do powstania majątku wspólnego winno następować według posiadanych sił.

Należało też uwzględnić, że wnioskodawczyni w czasie, kiedy nie pracowała zajmowała się prowadzeniem gospodarstwa domowego i od czasu, kiedy rodzina uczestników wyprowadziła się nikt, prócz uczestnika, nie pomagał jej w tym.

Nie potwierdził się też zarzut, iżby wnioskodawczyni nadużywała alkoholu, z faktu kilkukrotnego nadmiernego spożycia alkoholu przez wnioskodawczynię nie sposób wysnuć wniosku, że wnioskodawczyni trwonila wspólny majątek na zakup alkoholu.

Należy również pamiętać, że do czasu kiedy ustało zgodne pożycie małżonków zgromadzony był już cały majątek wspólny podlegający rozliczeniu. Skoro zatem małżeństwo uczestników w okresie gromadzenia majątku wspólnego funkcjonowało prawidłowo, nie dochodziło w nim do awantur, wnioskodawczyni nie trwonila ani nie wyprzedawała majątku, nie przebywała w Izbie Wytrzeźwień, nie prowadziła hulaszczego trybu życia, w domu nie było interwencji Policji, należało uznać, że nie zachodziły ważne przyczyny, które mogłyby się stać podstawą ustalenia nierównych udziałów.

Jeśli zaś chodzi o wskazywane zaangażowanie w budowę domu rodziców uczestnika, to należy zauważyć, że rodzice uczestnika wspomagali finansowo nie tylko jego ale rodzinę jako całość. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie V CSK 13/2010 wyraził w tym zakresie pogląd, że: „w piśmiennictwie budzi wątpliwości

kwestia oceny stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego ze względu na przedmioty lub inne korzyści uzyskane w drodze dziedziczenia lub darowizny i wchodzące - z woli spadkodawcy lub darczyńcy - w skład majątku dorobkowego. Bardziej przekonujący jest jednak pogląd, że w takich wypadkach do powstania majątku właściwie przyczynia się spadkodawca lub darczyńca, a zatem wspomnianych przedmiotów lub korzyści nie powinno się uwzględniać przy ocenie stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego". Sąd orzekający w niniejszej sprawie w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w cytowanym orzeczeniu.

Pokreślenia wymaga, że rozwód uczestników orzeczony został bez orzekania o winie, uczestnik nie podnosił wówczas, że wnioskodawczyni nadużywała alkoholu, trwonila wspólny majątek, nie wypełniała podstawowych obowiązków domowych.

Nie należy ponadto zapominać o tym, że regułą przewidzianą przez prawo jest równy udział małżonków w majątku wspólnym i że odstępstwa od tej reguły noszą charakter wyjątku. Gdyby w każdej sprawie wymagać od sądu porównywania przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego i przyznawania tylko takiego udziału, jaki odpowiada stopniowi tego przyczynienia się, reguła przekształciłaby się w wyjątek. Dlatego jak już wyżej wspomniano art. 43 § 2 kro może mieć zastosowanie nie w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynia się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Jak wynika z wyżej opisanych okoliczności o tego rodzaju postawie wnioskodawczyni w niniejszej sprawie nie może być mowy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd oddalił wniosek o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym.

Nie było sporu między uczestnikami odnośnie sposobu podziału poszczególnych składników majątku.

W punkcie II 1 a postanowienia Sąd wskutek zgodnego wniosku w tym zakresie przyznał uczestnikowi prawo własności nieruchomości położonej w R. oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,1253 ha, dla której Sąd Rejonowy w K.prowadzi księgę wieczystą (...) uznając, że prawo to służyć będzie nie tylko jemu ale również powierzonemu jego władzy rodzicielskiej małoletniemu synowi stron.

Wartość nieruchomości to kwota 280535 zł.

Własność ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego Sąd przyznał uczestnikom zgodnie ze stanem posiadania i tak wnioskodawczyni koc i koldrę o łącznej wartości 360 zł, a uczestnikowi własność: dwóch zamrażarek, lodówki, pralki, płyty gazowej i piekarnika elektrycznego, pochłaniacza oparów, ławy, mebli sypialnianych, dwóch komód, szafy, materaca i dwóch poduszek, kuchenki mikrofalowej, garnków, robota kuchennego, sztucców, miksera Z., serwisu do kawy, serwisu obiadowego, kompletu naczyń, serwisu obiadowego z arcorocu, maszyny do krojenia chleba, opiekacza i motocykla K.. Wartość ruchomości przyznanych uczestnikowi oraz tych których wyzbył się po ustaniu wspólności to kwota 8.774.

Do majątku wspólnego należało też zaliczyć środki ze sprzedaży samochodu marki O. (...) w kwocie 2.100 zł

Wartość majątku wspólnego to kwota 291.769 zł. (280.535zł nieruchomość + 8.774 zł ruchomości przyznane uczestnikowi lub rozliczone po jego stronie + 360 zł ruchomości przyznane wnioskodawczyni+2.100 cena sprzedaży O. (...))

Udział każdego z małżonków w majątku wspólnym to kwota 145.884,50 zł.

Biorąc pod uwagę opisany wyżej sposób podziału majątku wspólnego oraz jego wartość, należało stosownie do treści art. 212 § 2 kc zasądzić od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni dopłatę stanowiącą różnicę między ustalonym udziałem w majątku wspólnym tj. kwotą 145.884,50 zł i wartością przyznanych uczestniczce ruchomości tj. kwotą 360 zł - tj. kwotę 145.524,50 zł.

Mając jednocześnie na względzie sytuację majątkową wnioskodawcy, który poza wynagrodzeniem w wysokości ok. 1.800 zł miesięcznie, nie ma innych źródeł dochodu, a nadto wychowuje wspólnego syna, Sąd uznał, że zasadne jest w oparciu o art. 212 § 3 kc w zw. z art. 1035 kc rozłożenie zasądzonej spłaty na 5 równych rat w kwotach po 29.104,90 zł, płatnych w odstępach półrocznych, przy czym pierwsza rata w kwocie płatna w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

Wartość przedmiotu postępowania Sąd ustalił na kwotę 291.769 zł

W punkcie V postanowienia Sąd obciążył wnioskodawczynię i uczestnika kosztami postępowania w zakresie faktycznie przez nich poniesionymi. Podstawą takiego rozstrzygnięcia Sąd uczynił treść art.520 § 1 kpc, uznając, że brak jest podstaw do odstąpienia od zasady, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu. Należy bowiem zauważyć, że postępowanie o podział majątku wspólnego leży w interesie obojga byłych małżonków.

Nieuiszczonymi kosztami sądowymi, na które złożyły nieuiszczone dotychczas koszty opinii biegłych Sąd w połowie obciążył wnioskodawczynię i uczestnika i z tego tytułu nakazał pobrać od wnioskodawczynie i od uczestnika kwoty po 991,06 zł. Podstawę prawną powyższego rozstrzygnięcia stanowił art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 Nr 90,poz. 594 ze zm.).

SSR Magdalena Bartłomiejczak